

POSTANOWIENIE

Dnia 21 stycznia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marek Sychowicz (przewodniczący)

SSN Marian Kocon

SSN Krzysztof Pietrzykowski (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku Syndyka Masy Upadłości P.(...) S.A. w W.

przy uczestnictwie P.(...) S.A. w W.

o wykreślenie spółki z KRS,

po rozpoznaniu na rozprawie w Izbie Cywilnej w dniu 21 stycznia 2010 r.,

skargi kasacyjnej uczestnika postępowania od postanowienia

Sądu Okręgowego w W.

z dnia 21 stycznia 2009 r., sygn. akt XXIII GA (...),

oddala skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Sąd Rejonowy w W. postanowieniem z dnia 6 listopada 2007 r. wykreślił z rejestru P.(...) S.A. Na skutek apelacji Spółki postanowienie to zostało uchylone przez Sąd Okręgowy w W. postanowieniem z dnia 31 lipca 2008 r., a sprawa przekazana do ponownego rozpoznania.

Sąd Rejonowy w W. postanowieniem z dnia 9 października 2008 r. uwzględnił wniosek Syndyka masy upadłości P.(...) S.A. o wykreślenie Spółki z rejestru i zachował wpis dokonany w rejestrze w dniu 6 listopada 2007 r. Sąd Rejonowy ustalił, że postanowieniem z dnia 2 kwietnia 2007 r. Sąd ten stwierdził ukończenie postępowania

upadłościowego Spółki. Cały majątek Spółki został spieniężony, a następnie spłacono wierzycieli Spółki. Zdaniem Sądu Rejonowego, bez znaczenia jest okoliczność, że akcjonariusze podjęli uchwałę o dalszym istnieniu Spółki, która posiada majątek na funduszu powstałym po zamknięciu postępowania likwidacyjnego i po nieprawomocnym wykreśleniu Spółki z rejestru, utworzenie takiego funduszu nie może bowiem mieć wpływu na dalszy byt wykreślanej Spółki.

Spółka wniosła apelację od postanowienia Sadu Rejonowego, zaskarżając je w całości i wnosząc o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Postanowieniem z dnia 21 stycznia 2009 r. Sąd Okręgowy w W. zmienił zaskarżone postanowienie w części, w jakiej zachowuje wpis dokonany w rejestrze w dniu 6 listopada 2007 r. i umorzył postępowanie w tym zakresie oraz oddalił apelację w pozostałej części.

Sąd Okręgowy podkreślił, że istota sprawy sprowadza się do tego, czy istnieją przesłanki do wykreślenia Spółki z rejestru. Zgodnie z art. 477 § 1 k.s.h., po ukończeniu postępowania upadłościowego powinno nastąpić obligatoryjne rozwiązanie Spółki. Dalsze istnienie Spółki mogłoby uzasadniać fakt pozostania majątku po ukończeniu postępowania upadłościowego i zaspokojeniu wierzycieli. Powołanie przez akcjonariuszy funduszu celowego nie stanowi o tym, że upadła Spółka ma majątek. Powołanie funduszu nie jest jednoznaczne z dokonaniem wpłat, czego zresztą Spółka nie wykazała. Gdyby zaś nawet dokonano wpłat na fundusz, to i tak nie stanowiłoby to przesłanki uniemożliwiającej wykreślenie Spółki z rejestru. Nie ma w tym wypadku zastosowania art. 364 z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1361 ze zm.), zgodnie bowiem z tym przepisem, upadły musiałby mieć majątek na dzień ukończenia postępowania upadłościowego. Sąd Okręgowy nie podzielił zarzutów apelacji dotyczących naruszenia art. 477 § 1 k.s.h. i art. 19 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 168, poz. 1186 ze zm.). Zdaniem Sądu Okręgowego, nie jest też uzasadniony zarzut naruszenia art. 386 § 2 k.p.c., ponieważ przepis ten dotyczy postępowania przez sądem drugiej instancji. Sąd Okręgowy podkreślił też, że brak jest przesłanek przemawiających za tym, iż Spółka (uczestnik postępowania) nie wiedziała o przedmiocie i zakresie wniosku, co mogłoby uniemożliwiać obronę jej praw.

Spółka w skardze kasacyjnej zarzuciła naruszenie przepisów postępowania, mianowicie art. 386 § 2 w związku z art. 13 § 2, art. 694⁷, art. 355 § 1 w związku z art.

13 § 1 i art. 328 § 2 w związku z art. 13 § 2 k.p.c. Ponadto Spółka wniosła o rozpoznanie postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 12 listopada 2008 r., oddalającego wniosek Spółki o rozstrzygnięcie wątpliwości co do postanowienia tego Sądu z dnia 31 lipca 2008 r., zarzucając mu naruszenie art. 352 w związku z art. 13 § 2 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zarzut naruszenia art. 386 § 2 k.p.c. jest nietrafny, a poza tym niezrozumiały. Dosłownie rozumiany, sprowadza się on do tego, że Sąd Okręgowy w zaskarżonym postanowieniu nie uwzględnił swojego wcześniejszego postanowienia z dnia 31 lipca 2008 r. uchylającego ze względu na nieważność postępowania postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 6 listopada 2007 r., znoszącego postępowanie przed tym Sądem i przekazującego mu sprawę do ponownego rozpoznania. Zaskarżone postanowienie Sądu Okręgowego zostało wydane w wyniku wniesienia apelacji od postanowienie Sądu Rejonowego wydanego po ponownym rozpoznaniu sprawy. Błąd Sądu Rejonowego polegał na tym, że w postanowieniu z dnia 9 października 2008 r. zachował wpis w rejestrze dokonany w dniu 6 listopada 2007 r. Tymczasem uchylenie postanowienia z dnia 6 listopada 2007 r. i zniesienie postępowania przed Sądem pierwszej instancji sprawiło, że odpadła podstawa wpisu, nie można go było zatem zachować, jak to uczynił Sąd Rejonowy. Do tego właśnie sprowadza się sens zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego, który zmienił postanowienie Sądu Rejonowego w części, w jakiej zachowało ono wpis dokonany w rejestrze w dniu 6 listopada 2007 r. i umorzył postępowanie w tym zakresie. Kwestionowane postanowienie jest prawidłowe. Nie ma znaczenia, że w rejestrze nadal figuruje wpis dokonany na podstawie pierwszego postanowienia Sądu Rejonowego w tym przedmiocie. Prawomocność dotyczy bowiem postanowienia, a nie wpisu, zatem data 6 listopada 2007 r. nie wpływa, jak sugeruje skarżący, na uprawomocnienie się wpisu, który stał się prawomocny z chwilą wydania kwestionowanego postanowienia Sądu Okręgowego. Niezasadne są zatem zarzuty skargi kasacyjnej naruszenia przepisów art. 355 § 1 i art. 694⁷ k.p.c.

Nie można też podzielić poglądu skarżącej Spółki, że doszło do naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. Zarzut naruszenia tego przepisu może stanowić usprawiedliwioną podstawę skargi kasacyjnej tylko wtedy, gdy uzasadnienie zaskarżonego orzeczenia nie zawiera wszystkich koniecznych elementów bądź zawiera tak oczywiste braki, które uniemożliwiają kontrolę kasacyjną (por. np. orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 10 listopada 1998 r., III CKN 792/98, OSNC 1999, nr 4, poz. 83, oraz z dnia 8 października

1997 r., I CKN 312/97, z dnia 19 lutego 2002 r., IV CKN 718/00, z dnia 18 marca 2003 r., IV CKN 11862/00, z dnia 20 lutego 2003 r., I CKN 65/01, z dnia 22 maja 2003 r., II CKN 121/01, z dnia 9 marca 2006 r., I CSK 147/2005). Takich zaś zarzutów z pewnością nie można postawić zaskarżonemu postanowieniu Sądu Okręgowego.

Ponadto skarżący domaga się w skardze kasacyjnej skontrolowania przez Sąd Najwyższy wcześniejszego postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 31 lipca 2008 r. oddalającego wniosek Spółki o rozstrzygnięcie wątpliwości co do postanowienia tego Sądu z dnia 31 lipca 2008 r. Związany z tym zarzut naruszenia art. 352 w związku z art. 13 § 2 k.p.c. jest trafny. Z postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 31 lipca 2008 r. wyraźnie wynika, że uchylono postanowienie Sądu Rejonowego w całości, a więc wykroczone poza zakres zaskarżenia apelacją (apelacja dotyczyła wyłącznie punktu II o wykreśleniu spółki). Rozstrzygnięcie to nie ma jednak znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Istotą postępowania jest bowiem kwestia wykreślenia Spółki z rejestru, a nie wpisania do rejestru informacji o ukończeniu postępowania upadłościowego względem Spółki, a co do kwestii wykreślenia, to właśnie w tej części zaskarżono postanowienie Sądu Rejonowego, zatem w tym zakresie rzeczony postanowienie Sądu Okręgowego było prawidłowe.

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. orzekł jak w sentencji.